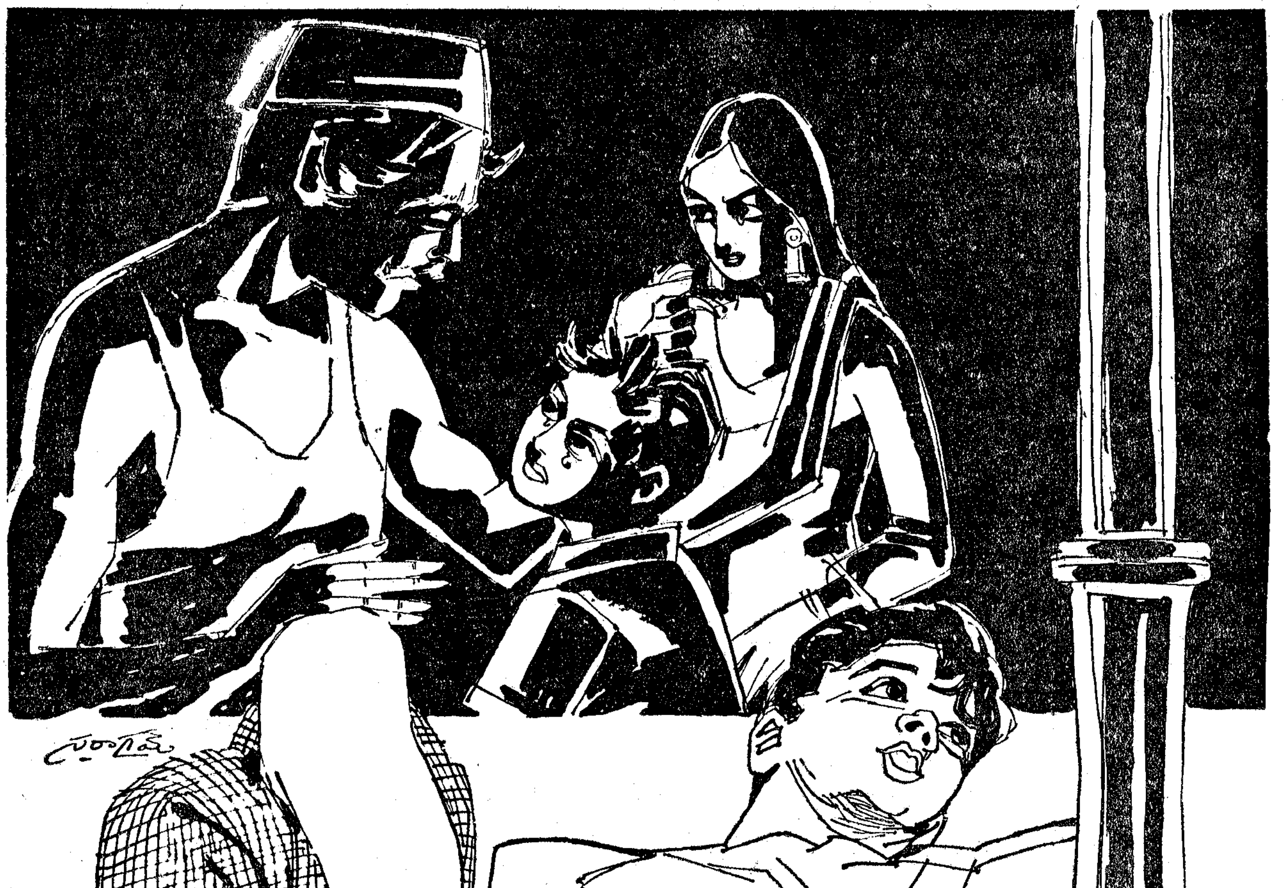

అమాయకుడి నిర్ణయం

సి.డి.యస్. రామయ్య

ఖాదర్‌బాషా రెండు కళ్ళూ—తన ఇంటిలోనికి వెళ్ళే మరో వ్యక్తిని గమనించాయి. ఆయన కళ్ళు ఆ క్షణంలోనే ఎర్రబడ్డాయి.....

ఆ వెళ్ళే వ్యక్తి మరెవరో కాదు, ఎనిమిదేళ్ళు నిండిన ఆయన కడపటి సంతానం, పేరు హుస్సేన్. చెదరిన జుత్తూ, కొంతగా మురికిబారిన బట్టలూ, అరిగిపోయిన చెప్పులూ తొడుక్కుని, నీరసంగా కనిపిస్తున్నాడు. బడినుండి ఇల్లు చేరిన తర్వాత, మళ్ళీ ఎక్కడెక్కడో తిరిగి రాత్రి తొమ్మిది గంటల ప్రాంతమవుతున్న ఆ సమయంలో—మళ్ళీ ఇల్లు చేరుతున్నాడు....

'బేవకూఫ్ !' అని గొణుక్కుని, ఇంటిలోకి నడిచాడు ఖాదర్. విసురుగా వెళ్ళుతున్న తండ్రికేసి వింతగా చూస్తూ నిల్చున్నాడు ఇబ్రహీం—ఖాదర్ బాషా మొదటి కొడుకు. అతనో ప్రభుత్వపు ఫ్యాక్టరీలో చిన్న ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఫాక్టరీనుండి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత, తండ్రి నడిపే కిళ్ళీకొట్టులో—తండ్రికి సాయపడేవాడు.

ఖాదర్‌బాషాకు ఉన్నదల్లా ఆ కిళ్ళీకొట్టుమాత్రమే. దాని ఆధారంపైనే తను పిల్లల్ని ఇంతవరకూ పెద్దవారిని చేయగలిగాడు. తల్లిని కోల్పోయిన పిల్లలకు తానే పెద్ద దిక్కుగా ఉంటూ, రక్షిస్తున్నాడు. పెద్దవాడు ప్రయోజకుడయ్యాడు. రెండోది ఆడపిల్ల—రజియా. పెళ్ళి చేయవలసిన తరుణంలో ఉంది. మూడోవాడు హుస్సేన్. విద్యాదశలో ఉంటున్నాడు. ఆడకూతురికి పెళ్ళిని జరిపించి, తన బాధ్యతను · తీర్చుకోగలిగితే—ఆ తర్వాత—మగ

...నమ్మకంతో ఉన్నాడు ఖాదర్‌బాషా.

వెన్నంటి వచ్చే తండ్రిని గుర్తించలేదు, హుస్సేన్. అయితే విసురుగా వచ్చిన ఖాదర్‌బాషా, చెదరిన జుత్తును ఎడంచేతి పిడికిలితో చేర్చి పట్టుకుని, బలంగా తనవేపుకు లాగాడు.

బిత్తరపోయిన హుస్సేన్, తండ్రివేపు విచిత్రంగా చూశాడు.

"ఏరోయ్ ! బడినుండి ఇప్పుడే వస్తున్నట్టేనా?"—అంటూ కొడుకుని బలంగా కుదించి ప్రశ్నించాడు ఖాదర్‌బాషా.

"లేదు, అప్పుడే వచ్చేశాను, నాన్నా"—అని బెరుకుతనం నిండిన గొంతుకతో జవాబిచ్చాడు, హుస్సేన్.

"ఇంతవరకూ—ఎక్కడ తగలడ్డావూ ?"

ముఖం దించి మౌనం వహించాడు, హుస్సేన్.

"నిన్నేరా అడుగుతూంట, వెధవా ?"—ఖాదర్ బాషా హుంకరించాడు.

"…. పార్కులో …. "

"ఏం చేశావూ ?"

"…. పూరికే …."

"చావలేకపోయావూ ? …. " తండ్రి చేతి దెబ్బ, వాడి వీపుమీద గట్టిగా పడింది. ఆ చురుకుదనానికి వాడి కళ్లలో నీళ్లు తిరిగాయి ….

"ఇంతకీ అసలు నే నడగదల్చిందదికాదు…. వెధవా ! మూడు పూటలా మెక్కుతూ, ఇంట్లో ఉండబట్టక, బయటివారిని వ్యవహారాని కీడ్చడం ఎంతకాలంనుండి సాగిస్తున్నావూ ?—నిజం చెప్పు !"

ఈసారి హుస్సేన్ వీపుమీద దెబ్బ పడలేదు…. అయితే చెదిరిన జుత్తును ఖాదర్‌బాషా పిడికిలితో గట్టిగా బిగించాడు…. కుదించాడు ….

హుస్సేన్ పెదాలు దుఃఖంతో కంపించ మొదలెట్టాయి.

"నీతో చదువుకునే చంద్రయ్యను రక్తం వచ్చేలా కొట్టావటగా ?"

తల వూగించాడు హుస్సేన్—అవునన్నట్టు.

"ఎందుకూ ?"

"నా …. పుస్తకంమీది అట్ట చింపేసాడు … అందుకు …. "

"బోడి అట్ట …. అందుకు…. అలా కొట్టేయడమేనా …. అంతేనా ?"

మౌనం వహించాడు కుర్రాడు….

తండ్రి, హుస్సేన్ జుత్తును బలంగా ఒక్కసారి ఊదించాడు ….

"నిజం చెప్పు ! లేకపోతే …. ముక్కలు ముక్కలుగా నరికేస్తాను …"

"వాడి కలం దాచేశాను …. " వెక్కుతూ జవాబిచ్చాడు కొడుకు.

"ఈ దొంగబుద్ధి నీ కెప్పటినుండీ ! …. రాస్కెల్ ! …." అని విసురుగా లాగి, తోశాడు ఖాదర్‌బాషా. హుస్సేన్ నేలపై పడిపోయాడు. అదే సమయంలో చూరున ఉన్న సునుపైన బెత్తాన్ని లాగి, నానా బూతులు తిడుతూ ఖాదర్‌బాషా—జవాబివ్వలేని స్థితిలో నున్న హుస్సేన్ వంటిమీద బాదాడు …. ఆ పసివాడి బాధనూ, "అయ్యో, అమ్మో" అనే కేకలనూ—ఆవేశంలో ఉన్న ఆ తండ్రి వినిపించుకునే స్థితిలో లేకపోయాడు. ఆ స్థితిలో—వంటలు గదిలోనుండి రజియా—ఆ దృశ్యాన్ని చూసి ఓర్చుకోలేక—తమ్ముణ్ణి లేపి, తన దగ్గరకు లాక్కుంది ! సమయ ప్రభానంవల్ల, ఆమెకూ రెండు బెత్తపు దెబ్బలు తగిలాయి. అయితే, ఆమె వాటిని ఓర్చుకో గలిగింది.

"విడిచిపెట్టమ్మాయ్ ! వాడి వీపు చర్మం ఒలిస్తే గాని—వాడికి బుద్ధిరాదు …. " అని ఆవేశంలో అరిచాడు ఖాదర్‌బాషా.

"అలా కొట్టినంతమాత్రాన, తమ్ముడికి బుద్ధి వస్తుందని నువ్వనుకుంటే దాన్ని తలతిక్క వ్యవహారమనే చెప్పాలి …. " అంది, రజియా—కాస్త ఆవేశంతోనే.

"రజియా …."

"ఎందుకు నాన్నా, నీకీ పిచ్చి కోపం ! …. మేం తల్లిలేని పిల్లలమనేగా ! అమ్మ ఉంటే …. ఇలా జరుగుతూంటే—చూస్తూ సహించుకుంటుందా?"

బెత్తాన్ని విసిరిపారేశాడు ఖాదర్‌బాషా.

"తమ్ముడికి లోకం తెలియనితనం. దేన్నీ అమాయకంగా చేయగల స్థితిలో వున్నాడు …. మంచి అనుకుని చెడు చేసినందుకు మందలించడం తప్ప, కొట్టి, అలా చంపి—వాణ్ణి మంచివాణ్ణి చేయలేమన్న నిజాన్ని నువ్వు తెలుసుకోలేకుండా ఉన్నావు …. వాడూ, నేనూ—నీకు అంత బరువుగా అనిపిస్తే—అమ్మ పోయినప్పుడే—మా యిద్దర్నీ కూడా చంపి పారేసి ఉండకూడదూ ? పీడ విరగడై ఉండేది …." అంటూ అర్ధావేశంతోను, అర్ధవేదనతోనూ—కంపించిపోతూ తండ్రిని ఎదుర్కొంది.

మాటలు పెగల్చుకోడానికి సాధ్యంగాక—ఖాదర్ బాషా నెమ్మదిగా బయటకి వెళ్లిపోయాడు …. తండ్రిలోని మాతృత్వం పిల్లలకేం తెలుస్తుంది ?

గట్టిగా ఏడ్వడానికి అశక్తుడయిన హుస్సేన్, వెక్కుతూ వెక్కుతూ తన అక్కయ్య ఒళ్లో తూలిపోయాడు….. తమ్ముణ్ణి అలా తన చేతులతో పొదివి, మరో గదికి తీసుకెళ్లి, చాపమీద పడుకోబెట్టబోయింది.

హుస్సేన్ మేల్కొనడానికి సిద్ధమయి, కూర్చుని—నెమ్మదిగా—అక్కవేపు ముఖమెత్తి చూశాడు…. అక్క కళ్లల్లో నీళ్లు ప్రవహిస్తున్నాయి. ఆమె ముఖంలో ఇప్పుడు చిరునవ్వుల్లేవు. తన కోసం, తన్ను రక్షించడం కోసం—నాన్న చేతి బెత్తపు దెబ్బలు కూడా తింది. అక్క ఎంత మంచిది ! ఈ ఇంట్లో, తనను ఇంత మంచిగా చూడగల ఒకే ఒక జీవి అక్క …. అమ్మలాగా చూసుకుంటోందని అప్పుడప్పుడూ నాన్న అనేవాడు …. అంత ప్రేమ లేకపోతే—దెబ్బల రంగం నుంచి తనను రక్షించి ఉండేది గాదు. అయితే, అమ్మ అనే వ్యక్తి సజీవంగా ఉంటే—అక్కకంటే—మరీ బాగా తనను రక్షించి ఉండేది గాబోలు ! …. అయితే, తనకు అమ్మ లేదుగా ! ….

"అలా చూస్తున్నావేం బాబూ ? …. " అని ప్రశ్నించింది, రజియా.

ఇప్పుడు హుస్సేన్ కళ్లలో నీళ్లు లేవు. అయినా వాడు ఇంకా వెక్కుతూనే ఉన్నాడు…. అలా వెక్కుతూనే అక్క కళ్లనీళ్లు తన చేత్తో తుడిచాడు.

"అక్కా ! మరి, బెత్తపు దెబ్బలు నీకూ తగిలాయా ?" అని నెమ్మదిగా ప్రశ్నించాడు హుస్సేన్.

అంత విచారంలోనూ, రజియాకు ఆనందంగా నవ్వు వచ్చింది. వాడి చెదరిన జుత్తును, గారాబంగా వెనక్కు నిమిరింది.

"తమ్ముడూ !—నాన్న గుణం నీకు తెలిసిందే గదూ ! ఏదో కోపంలో కొట్టాడు…. మరే మనుకోకు ! …." అంది శాంతంగా …. "లే ! …. ఇద్దరం కలిసి, అన్నం తిందాం, రా !"

"నాకు అన్నం వద్దూ, గిన్నం వద్దూ ! …." అంటూ, మళ్లీ బుంగమూతి పెట్టాడు.

"నా చిట్టి తమ్ముడివి కదూ ! …." అంటూ అక్క బతిమలాడింది.

"అక్కా !" అంటూ లేచి నిలబడ్డాడు హుస్సేన్. "ఇదిగో, చూశావా ! …. " అని చొక్కా విప్పి, వీపును చూపిస్తూ—"తిన్నది చాలు, కడుపు నిండింది. ఇప్పటికి నాకిక ఆకలి లేదు…." అన్నాడు.

హుస్సేన్ వీపుమీది బెత్తపు దెబ్బల వాతలను చూసి, రజియా రెండు చేతులా ముఖం కప్పుకుని కుమిలిపోయింది. అలా క్షణాల వరకూ విచారించిన తర్వాత, ముఖమెత్తి చూసింది.

అయితే, హుస్సేన్ అక్కడ లేడు. ఆ యింట్లోనే లేడు !

ఏంచేయాలో తోచక వీధికి పరుగెత్తి ఇబ్రహీంను కేకేసి పిలిచి, తమ్ముణ్ణి పిలవమంది. ఎక్కడో నిక్షేపంలా ఉంటాడన్న సమాధానమిచ్చి; కొట్టు వ్యాపారంలో మునిగిపోయాడు ఇబ్రహీం.

రజియా నిట్టూర్పు విడిచింది.

*　　*　　*

అది అయిదంతస్థుల భవంతి. అందులో అయిదారు ఆఫీసులున్నాయి. పగటి అలసట తర్వాత, అది నింపాదిగా నిద్రపోతున్నట్టు—ఆ నిశి సమయంలో విశ్రాంతి తీసుకుంటోంది. ఆ భవంతి ముందువేపు పేవ్‌మెంటు నానుకుని మెర్క్యురీ వీధి దీపం ప్రకాశవంతంగా వెలుగుతోంది. ఆ సమయంలో తరుచూ మోటారుబండ్ల రద్దీ, కేకల ప్రతిధ్వనుల మినహా—మరే చప్పుడూ వినిపించడం లేదు.

దీపపుస్తంభాన్నానుకుని, కునుకు తీయడానికి ప్రయత్నించాడు హుస్సేన్. అయితే వాడి ప్రయత్నం అంతా సులభంగా జయం పొందలేదు. ఇంట్లో జరిగిన గల్లంతూ, వీపుమీది దెబ్బల మంటలూ, అన్నిటికంటే మిన్నగా—ఆకలికి కడుపులో మంట—వాణ్ణి జోకొట్టలేకపోయాయి. చొక్కా తీసి, పేవ్‌మెంట్‌మీద పడేశాడు. చల్లటిగాలి తగులుతూన్నందువల్ల—వీపుమీద మంటల బాధ కాస్త కాస్త తగ్గినట్టనిపించసాగింది. కాని, ఎందుకో—వాడికి విచారం పూర్తిగా నశించిపోలేదు. మరిచిపోదామని ప్రయత్నించినా, వాడి మనో పథంలో ఇంట్లో జరిగిన గల్లంతు తరుచూ మెదల సాగింది….

రాస్కెల్ …. ముక్కలు ముక్కలుగా నరికేస్తాను ….

నీకీ దొంగబుద్ధి ఎప్పటినుండి పుట్టిందిరా ? …
చావలేకపోయావూ, పీడా విరగడైపోనూ ….

"అవునవును …. నాన్న చెప్పినట్టు చచ్చిపోతేనే బాగుణ్ణు !" అని తనలో తాను గొణుక్కున్నాడు, హుస్సేన్ ….

చచ్చిపోయినవారు మళ్లీ తిరిగి రారని తనకి

అమాయకుడి నిర్ణయం

తెలుసు. అలాగా ఎన్నో కథలు, పాఠాలు తను విన్నాడు. అయితే—తను చచ్చిపోయినందువల్ల నాన్నకు సంతోషం కలుగుతుందేమో ! దీన్నిబట్టి ఆలోచిస్తే—తను బ్రతికిఉండడంవల్ల—నాన్నకు చాలా కష్టాలు కలుగుతున్నవని తెలుస్తోందిగా ! కాని, అక్క అన్నట్టు—అమ్మ ఉంటే—తనిలా బాధ పడేవాడా? నాన్నచేత అన్నిదెబ్బలు తననుకొట్టనిచ్చేదా?

ఇంతకీ తనేం తప్పుచేశాడు ? ఆ చంద్రయ్యను తను కొట్టాడనే గదూ ! .... వాడు మాత్రం తనను కొట్టలేదూ ? తన పుస్తకంమీద అట్టను చింపేయలేదూ ? అందుకే వాణ్ణి తను కొట్టాడు. దాన్ని తప్పని ఎవరైనా అంటే తననూ, ఆ చంద్రయ్యనూ కూడా దండించడం న్యాయమే. అలా గైతే—ఆ చంద్రయ్య కూడా తనలాగే దెబ్బలు తిని ఉండాలి గదా ? అయితే—వాడు తనలాగా వాడి నాన్న చేత దెబ్బలు తిన్నాడేమిటి ?

నాన్న అవసరపడి, తనను కొట్టడం అన్యాయమనే నిశ్చయానికి వచ్చాడు, హుస్సేన్. "నాన్న మంచివాడు కాడు .... " అంటూ విచారం నిండిన ఆవేశంతో గొణుక్కున్నాడు.

నిజమే. తను తెలియక తప్పులు చేశాడు. అందుకై—నాన్న తనను ఎంత క్రూరంగా కొట్టాడు! తప్పుచేసిన తనను నాన్న శిక్షించగలిగితే—నాన్న తప్పుచేస్తే—ఆయన్ని శిక్షించే దెవరు ? ....

భగవంతుడా ?—

"కాదు, న్యాయాన్యాయాలు నిర్ణయించగల చట్టం ...." అని సమాధాన మిచ్చింది, వాడి అంతరాత్మ.

హుస్సేన్ పెదవుల మధ్య చిరునవ్వు మెదిలింది.

అయితే .... నాన్న తప్పు పనులు ఏం చేస్తూంటాడని ?— ఆ విషయాలు కూడా తనకి తెలుసు. ఎంతోమంది కళ్లు గప్పి, కిళ్లీకొట్టులో రహస్యంగా మరో వ్యాపారం కూడా చేస్తున్నాడు. వాడుక దారుల రూపంలో వచ్చే కొంతమందికి మాత్రమే— ఆ వ్యాపార విషయం తెలుసు. ప్రభుత్వం నిషేధించిన ఆ వ్యాపారాన్ని నాన్న రహస్యంగా చేస్తున్నాడని తనకి తెలుసు. అలా ప్రభుత్వాన్ని మోసగించడం—

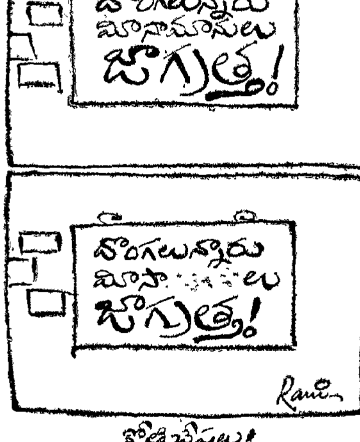

కోతిచేష్టలు!

నాన్న చేస్తున్న గొప్ప తప్పుకాదా ? అందుకై తగిన శిక్ష అనుభవించడం కూడా—న్యాయమే గదా ?

చిన్న తప్పు చేసినందుకు తను దెబ్బలు శిక్ష అనుభవించినట్టే—గొప్ప తప్పులు చేస్తున్న నాన్న కూడా శిక్ష అనుభవించి తీరాల్సిందే ! నాన్న చేసే తప్పు పనుల్ని పోలీసులకి తెలిపితే సరిపోతుంది. వాళ్లు నాన్నను శిక్షిస్తారు. తను తిన్నట్టుగా నాన్న కూడా దెబ్బలు తినగలుగుతాడు ...

ఆ నిశివేళలో హుస్సేన్ ఉన్నచోటుకి కుడివేపుగా ఓ ఫర్లాంగు దూరంలో ఎవరో వస్తున్నట్టు, బూట్ల చప్పుడు వినిపించాయి .... కళ్లప్పగించి ఆవేపు చూశాడు హుస్సేన్. వీధి దీపాల వెలుగులో కాకీబట్టలు తొడుక్కున్న ఇద్దరు వ్యక్తులు నెమ్మదిగా వాడున్నవేపుగా నడిచి వస్తున్నారు ....

వాళ్లు తన దగ్గరికి రాగానే—నాన్న చేసే దొంగ వ్యాపారం గురించి వాళ్లతో చెప్పేయాలి—అని నిశ్చయించుకున్నాడు హుస్సేన్.

కళ్లప్పగించి వాళ్లవేపే చూస్తూ కూర్చున్నాడు హుస్సేన్.

అయిదు నిముషాల తర్వాత, వాళ్లు వాణ్ణి సమీపించి వాడివేపు చూసి ఆగారు. దీపపు వెలుగులో వాళ్లని గుర్తించి చూశాడు హుస్సేన్.

వాళ్లు పోలీసులు కారు. రాత్రి కాపలా కాసే వాచ్‌మేన్‌లు !

"హుస్సేన్ ! నువ్వట్రా ! ...." వాణ్ణి గుర్తించేశాడు—ఒక కాపలా వ్యక్తి.

తల ఊచాడు హుస్సేన్—

"మంచులో కూర్చున్నావేం ?—ఇంటికి వెళ్లి పడుకోరాదూ ? ...."

"వెళతాను ...."

"ఇక్కడ కూర్చున్నావేం ? ...."

"నిద్ర రావడంలేదు.... చల్లగాలికి కొంతసేపు అలా కూర్చుండి పోదామని వచ్చాను .... " అని జవాబిచ్చాడు, హుస్సేన్.

"తొందరగా వెళ్లు .... వెళ్లిపో .... " అని జవాబిచ్చిన పిదప, తోటి వ్యక్తితో కలిసి వెళ్లిపోయాడా కాపలా వ్యక్తి.

నాన్న విషయం వీళ్లతో చెప్పకూడదు—అని నెమ్మదిపడ్డాడు, వాడు.

ఆవేపుగా ఉన్న టవర్ గడియారం పదకొండు గంటలు కొట్టింది.

'అబ్బో, పదకొండు కొట్టిందీ ?!—ఇట్టే కూర్చుంటే, చేయాల్సిందేదో చేయక, ఇట్టే నిద్రపోతానేమో !' అని మనసులో తలుచుకున్నాడు హుస్సేన్. అందువల్ల, ఉత్సాహంతో లేచి నిలబడి—నేలమీద ఉన్న చొక్కాను తీసి తొడుక్కుని, ఎడంవేపుగా నడక సాగించాడు.

అలా చేసి తీరాల్సిందే ! నాన్నకు చక్కని పాఠం నేర్పించితీరాలి ! ....

నెమ్మదిగా నడిచి, పక్క వీధిలో ఉన్న పోలీస్ స్టేషన్ సమీపించి ఆగాడు. స్టేషన్‌లోకి దూరం నుండే చూశాడు....

ఎదురుగా—బల్లముందు కూర్చున్న ఇన్‌స్పెక్టరు పేపరు చూస్తున్నాడు. ఆయన తలమీదుగా గాంధీజీ చిత్రపటం పూలమాలలతో అలంకరించబడి ఉంది. లోపలగా నలుగురైదుగురు పోలీసులు అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నారు.

పోలీస్ స్టేషన్‌లోకి అడుగు పెట్టబోయిన హుస్సేన్ దృష్టి తలవనితలంపుగా గాంధీజీ చిత్రపటంమీద పడింది. ఆయన బోసినవ్వు, అభయమిచ్చే హస్తం వాడ్ని ఆశీర్వదిస్తున్నట్టు అనిపించింది. ఆయన ప్రతిబింబానికి అంతరాత్మతో నమస్కారంచేసి, ముందుకుసాగాడు.

"గుడ్‌మార్నింగ్, ఇన్‌స్పెక్టర్‌సార్ !" అని నమస్కారం చేశాడు హుస్సేన్.

పేపరు చూస్తున్నవాడల్లా—ముఖమెత్తి—వాడివేపు విచిత్రంగా చూశాడు ఇన్‌స్పెక్టర్. చింపిరి జుత్తుతో, బొత్తాము వేయని చొక్కా తొడుక్కుని నీరసంగా కనిపిస్తున్న హుస్సేన్‌ను చూసేసరికి ఆయనకు కోపంరాలేదు, జాలి కలిగింది.

బెదురుగా ఆయనవేపు చూస్తూ—ద్వారం దగ్గరే నిలబడిపోయాడు, హుస్సేన్.

"మరేం భయపడకు. లోపలికి రా, బాబూ !" అని చిరునవ్వుతో జవాబిచ్చి, వాడ్ని ఆహ్వానించాడు.

హుస్సేన్ నడిచి, లోపలికి వెళ్లి—ఆయనకెదురుగా—బల్ల దగ్గర నిలబడ్డాడు .... ఏం చెప్పాలో వాడి కప్పుడు తోచలేదు.

"నీపే రేమిటి బాబూ ? .... " ఇన్‌స్పెక్టర్ ప్రశ్నించాడు.

"హుస్సేన్ ...."

"ఎక్కడుంటున్నావు ?"

చెప్పాడు వాడు.

"చదువుకుంటున్నావా ?"

"అవును ...."

"ఏ తరగతి ?"

"నాలుగో తరగతి."

"గుడ్ ! .... బాగా చదవాలి ! .... ఆc ! .... ఇంత రాత్రి సమయంలో ఇలా వచ్చావేం ? .... ఏమిటి విషయం ?"

ఆయనవేపు చూస్తూ మౌనంగా నిలబడ్డాడు, హుస్సేన్.

"నువ్వు మగపిల్లాడివి.....ధైర్యసాహసాలుగల వాడివిగా జీవించాలి. కాబట్టి, భయపడకుండా చెప్పదలచుకున్నదేదో చెప్పు......."

"యస్సార్......." అని సన్నాడు హుస్సేన్..... "అలాగ అనుకునే వచ్చాను....సార్! తప్పుచేయడం తప్పుగదండీ!"

"కాదూ, మరి!........."

"తెలీక, పొరబాటు చేస్తేకూడా— అది తప్పు కిందే లెఖకు వస్తుంది గదండీ!........."

"అవునవును......"

"పెద్దవాళ్లు చేసినా, చిన్నవాళ్లు చేసినా—మీరు అందర్నీ ఒక్కవిధంగానే పట్టుకుని, శిక్ష వేస్తారుగదూ ?"

"పట్టుకోవడం మా వంతు? శిక్షవేయడం న్యాయమూర్తుల వంతు......."

"పట్టుకున్న పిదప, మీరు దెబ్బలుకూడా కొట్టరేమిటి?"

41 వ పేజీ చూడండి

అమాయకుడి నిర్ణయం

22 వ పేజీ తరువాయి

"అది సమయాన్నిబట్టి ఉంటుంది......"

"అయితే...... ఏం నాన్న...." ఏదో చెప్పబోయి ఆగిపోయాడు హుస్సేన్... ....చెప్పకూడనిదేదో తను చెప్పబోయినట్లు, వాడి మనస్సు వాడ్ని హెచ్చరించింది, వేధించింది......ఏదో ఆలోచనల్లో పడిపోయాడు.........

"మీ నాన్న......ఏం చేశాడు? ...... చెప్పు, హుస్సేన్!" అని ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

లాగు జేబులో ఉంచుకున్న వాడిచేతికి కలం తగిలింది. దాన్ని తీసి బల్లమీదపెట్టి— "సార్! నాతో చదువుకునే చంద్రయ్య నా పుస్తకంమీది అట్ట చింపేశాడు. నాకు కోపమొచ్చి, వాడి కలాన్ని తీసి దాచిపెట్టేశాను. వాడి కలాన్ని నేను దొంగిలించానని మానాన్న కొప్పడి, నన్ను బెత్తంతో బాగా కొట్టేశాడండి!......" అన్నాడు హుస్సేన్, పొంగుకువస్తున్న దుఃఖాన్ని దిగమింగటానికి ప్రయత్నిస్తూ.

"వాట్!" అని ఆశ్చర్యపోతూ లేచి నిలబడ్డాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"నిజంగా నేను దొంగిలించలేదు, సార్! దాచుకున్నాను....అంతే..... ఈ తర్వాత, వాడికిచ్చేద్దామని వాళ్లింటికి వెళితే— వాడింట్లో లేడు, సార్! ఇలాంటి తప్పు నేనెప్పుడు చేయను....చేయనంటే చేయను." అన్నాడు, వాడు........

"హుస్సేన్!" అంటూ వాడిదగ్గరికి వచ్చి, వాణ్ణి దగ్గరికి తీసుకున్నాడు.

"నువ్వు చేసిన చిన్న తప్పును ఒప్పుకుని— ఇక్కడికి ఫిర్యాదుచేయడానికి వచ్చినందుకు నేనెంతో సంతోషిస్తున్నాను.......నువ్వెప్పుడూ ఇలాంటి తప్పులు చేయవనే నమ్మకమూ నాకుంది....గుడ్!." అని వాడి వీపుమీద గారాబంగా చేతితో కొట్టబోయాడు, ఇన్‌స్పెక్టర్.

అయితే— వాడి వీపుమీది వాతలను గుర్తించి ఆశ్చర్యపోయి, ఆవేశం పొందాడుకూడా!—

"మీనాన్న కొట్టాడా?" అని ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

తలవూపాడు హుస్సేన్.

"పసి హృదయాన్ని తెలుసుకోలేని కర్కోటకుడు!........ హుస్సేన్! ఇకనుంచి మీనాన్న నిన్ను కొడితే— నావద్దకు రా! మీ నాన్నకు తగినైన పాఠం బోధిస్తాను......ఇదుగో! కలం తీసికెళ్లి నీ స్నేహితుడికిచ్చేసి, క్షమాపణ చెప్పుకో!— వెళ్లు! ఇంటికి వెళ్లు!........" అని నచ్చచెప్పి, తనకై తెచ్చుకున్న రెండు అరటిపళ్లను అతనిచేతికిచ్చి పంపించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

నమస్కారంచేసి బయటికి నడిచాడు హుస్సేన్.

వాడి మనస్సు ఇప్పుడు తేలికపడినట్లనిపించింది.

కారణం?—

నాన్న చేస్తున్న దొంగ వ్యాపారాన్ని గురించి ఫిర్యాదు చేయబోయి, తన కుటుంబంలో రాగల అష్టకష్టాలను రాకుండా చేసుకున్నందుకు!

"అబ్బ! నాన్నగురించి— ఇకనుంచి ఎవరికీ ఏమీ చెప్పను!" అని నిశ్చయించుకుని, నిట్టూర్పు విడిచాడు........

హుస్సేన్, తన ఇంటివేపు తేలికగా నడక సాగించాడు.........

★

తామరకు లిచెన్‌సా

సుప్రసిద్ధమైన
జర్మన్ నివారిణి
ప్రతిచోట వైద్యులు
సిఫారసు చేస్తారు
ఈ క్రిందివాటికి నివారణకరమైనది
అమోఘము అగు శీఘ్రనివారిణి

- పుళ్లు
- కాలివ్రేళ్ల మధ్యపాసిన పుళ్లు
- మడమపగుళ్లు
- చాకలి గజ్జి
- మొటిమలు ఇంక ఇతర చర్మరోగములు

అసలు జర్మన్ సూత్రాన్ని అనుసరించి
ఇండియాలో వీరిచే తయారు చేయబడును

ది డాలర్ కంపెనీ

337, తంబుచెట్టి స్ట్రీటు, మద్రాసు-1
పెద్ద కెమిస్టులు అందరివద్ద లభించగలదు

SIDOL-1 TG.

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికలో
ప్రకటనలు మీ వ్యాపారాభివృద్ధికి
తోడ్పడును.

శుక్లనష్టము, అత్యుష్ణము, ధాతుదౌర్బల్యము
నరముల బలహీనత, శరీర కృశత్వము,

మహాపంచశర కల్పం

హరించి వీర్యవృద్ధి కలిగించు రసాయనం.
సీసా రు10/-పోస్టుఖర్చులు రు1-50అదనం
అంగ నరములు బలహీనతచెంది సన్నగిల్లినచో
మదనతిల్ల (పైమర్దనకు)సీసారు.**10**లు
చరకాశ్రమం ఫార్మసీ(ఫోన్ 2240)
24, తాలూకాఫీసు ఎదుట, విజయవాడ-**3**.

ఆనందం కావాలా?

అద్భుత హాస్యకథలు: బ్రహ్మాండంగా నవ్వించే కొన్నివందల చిన్నకథలున్న గొప్పపుస్తకం వెల రూ3-50
చేతిపనులు: పరిమళాలు, విలాసవస్తువులు వివిధ మందులు, ఎన్నోరకాలు, సులభంగాచేసే మార్గాలు రూ3-50
జీవిత రహస్యాలు: మీ దాంపత్యసుఖ జీవితానికి వెంటనే తెలుసుకోదగ్గ అనేక కామసూత్రాలు రూ3-50
అమ్మక రహస్యాలు: వ్యాపారంద్వారా మంచి లాభాలతో ధనసంపాదనకు అనేక కొత్తదారులు రూ 6-00
పోస్టు ఖర్చులుచితం క్రింది ఎడ్రస్సుకు వ్రాస్తే మీకు కావలసినవి వి పి పోష్టులో పంపబడును

దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు. ఆంధ్ర.

తెల్లమచ్చలకు ఉచిత వైద్యము

ఈ సంతమైన మా ఆయుర్వేద ఔషధము "శ్విత్ర మోచన్" తెల్ల మచ్చలను కొద్ది రోజులలో తొలగించును. సాంఘిక సంక్షేమం కొరకు 1000 రోగులకు ఒక్కొక్క పాకెట్ ఉచితంగా యివ్వబడును. వెంటనే వ్రాయండి.

BIHAR KUSTA KUTIR,
(2) P.O. LALBIGHA (Gaya)

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదియు, మీ సరియైన చర్యను గురించియు మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళనివరములున్నూ, మీ సరియైన విరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసిపంపండి. జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతు: 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మిక ద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు.1.25న.పై. లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం). దుష్టగ్రహములేమైనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానము కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా లేనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTHISHI (A.W.P)
P. B. 86, JULLUNDUR CITY.